

om det ærede Medlem mener, at Sandheden i det Hele fremmes ved, at man tilbækker, i Stedet for saa meget som muligt drager Skigt frem i Dagens Lys? Jeg tror, at den størst mulige Offentlighed, det størst mulige Lys er mere skiftet til at fremme Sandheden end det at ville tilbække Lyset. Det er ganske vist, at der paa Grundlaag af Stattebogen ofte finder en vis Kritik Sted, men det er tillige Betingelsen for, at der kan hvedes indblydes Kontrol, og jeg tror heller ikke, at den almindelige Stemning, saaledes som det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth) sagde det, skulde være for Affkaffelse af Stattebogen. Jeg tror efter at have talt med Manag i disse Dage herom at kunne skjønne, at Meningerne ere i høj Grad delte. Jeg tror, at der kan siges Meget for og imod Offentliggjørelsen, men naar det er Tilfældet, saa siger jeg, lad os saa blive ved det Bestaaende, det er altid sikkest, naar der kan siges omtrent lige Meget for og imod en Ting. Med Hensyn til det sidste Vædringsforslag, det under Nr. 5 om Revisions-Paragrafen, saa har den ærede Minister erklæret, at han ikke var for den. Jeg kan ikke erindre, hvilket Udtryk den ærede Minister brugte ved Samraadet med os, men jeg kan sige, at det almindelige Indtryk i Udvalget var, at der fra hans Side ikke blev lagt stor Vægt paa, om dette Vædringsforslag blev stillet eller ikke, at det kunde komme fra den ene eller den anden Side, at saadanne enkelte Forslag havde ikke stor Betydning, — men vær saa artig! Disse Ord vare Slutningen, som det ogsaa er blevet bekræftet af den ærede Minister, og de bleve opfattede saaledes, at det ikke vilde være nogen Hindring for Lovens videre Fremme, at dette Vædringsforslag blev vedtaget. Jeg tror nu ogsaa, at Sagen forsaavidt praktisk ikke har stor Betydning, som de 3 pct., der staar i den nugældende Lov, trykke meget stærkt paa Kjøbenhavns Kommune og vilde gjøre det nødvendigt maaste endog før Udgangen af 1890 at komme til et Gjennemsyn af Loven; men ikke desto mindre maa Forslagsstillerne fastholde dette Vædringsforslag, fordi man derved dog har lagt et vist moralsk Tryk paa Bedkommende, hvem det paaligger at tilveiebringe et Lovforslag til Forelæggelse for Rigsdagen inden Udgangen af 1890, og Udvalget eller navnlig dets Flertal har jo gjennem Betænkningen anthydet Udskilligt med Hensyn til den Retning, hvori man haaber, at dette Revisionsforslag maa komme til at gaa.

Judenrigsministeren (Singerslev): Jeg skal ikke komme videre tilbage paa det

eneste Punkt, sem den ærede Ordfører egentlig frister mig til at omtale, nemlig hvad dette „vær saa artig“ kan betyde; men jeg vil dog henstille til behagelig Overveielse, hvorledes en Ministers Ord skal opfattes, naar han begynder med at sige: Jeg er overhovedet imod alle Revisionsbestemmelser, og begrunder det ved at sige, at Folkethingets Medlemmer have jo alle Initiativet til at bringe et saadant Forslag frem; jeg vil henstille, om det da ikke er en noget sær og ulogisk Slutning at komme til, at et Forslag herom har Ministeren knyttet sig til. Naar jeg har forladt de Herrer med en Høflighedsyttring, kan det umuligt betyde Mere, end at det er et Punkt, jeg ikke lægger Vægt paa; men jeg har advaret imod, at jeg skulde have knyttet mig saaledes til denne Bestemmelse, at jeg skulde have accepteret den eller fundet den rigtig. Naar man har saat, at Noget er galt, kan man ikke et Par Minuter efter sige, at man finder det rigtig. Min Mening har været, at det maatte være paa Flertallets Ansvar, at denne Bestemmelse sattes ind, og at jeg ikke vilde være saaledes knyttet dertil, at jeg skulde være forpligtet til at føre den videre.

Ordføreren (Bajer): Jeg har ikke hørt, at den ærede Minister i Samraadet med Udvalget har sagt, at han overhovedet er imod alle Revisionsbestemmelser; thi havde jeg hørt noget Saadant, kunde jeg ikke have været uklar over, hvad Meningen var, men det, hvorpaa jeg støttede, at den ærede Minister ikke vilde reise Modstand mod Bestemmelsen — hvad der jo i Grunden for saa vidt heller ikke er Tilfældet — men vilde paa en stiltiende Maade kunne slutte sig til den, var, at jeg havde frevet Vædringsforslaget paa et Stykke Papir og rakte det til den ærede Minister, og at han saae derpaa og gav mig det tilbage, idet disse Yttringer faldt om, at Forslaget kunde komme fra den ene eller den anden Side. Det er derpaa, at jeg støttede min Opfattelse, som jeg beklager har været en Misforstaaelse, at vi havde den ærede Ministers Tilslutning i en anden, mere bogstavelig Forstand, end Tilfældet er.

Judenrigsministeren (Singerslev): Jeg skal sige den ærede Ordfører, hvad han kan saae nd af det, han anførte. Jeg maa dog kjende mit Standpunkt, og jeg staar selvsølgelig ikke her og siger Noget, der er urigtigt. Jeg er og har alle mine Dage været imod Revisionsbestemmelser, og det har jeg ogsaa anthydet i Udvalget. Det er for meget forlangt, at jeg skulde huse de